

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۳/۱۲

اجمل روهي

نوی کابل بانک، د نویو غلو په ولکه کې؟!

په افغانستان کې چې بانکونو ته ځي، له یو شمېر اندېښنو سره به ځي. بانک کې به بیر و بار څومره وي، پیسې به زړې راكوي که نوي، برق به وي کنه او که نه وي نو کار به بیا بلې ورځې ته پاتې کيږي، او له بانک نه چې را وځم څوک مې تعقیب نکړي پیسې را څخه وا نخلي، پیسې خیر چې څوک مې و نه وژني او داسې نور. خو له دې اندېښنو وړ ها خوا یوه بله لویه اندېښنه شته، چې د نړۍ بل هېواد کې به یې څوک تصور هم و نشي کړای، خو افغانستان کې په نورمال ډول سره دغه معامله روانه ده. په نوره نړۍ کې جنایې پېښه باندې ښايي دومره تمرکز و نشي، لکه پر داسې موضوعاتو چې د هېواد اقتصاد وپیاوړوي.

راځم د سترگو لیدلی حال ته؛ د نوي کابل بانک مرکزي برانچ (څانگې) ته د کابل په شهنو کې ولاړم. غوښتل مې تقریباً څه باندې درې لکه افغانۍ را وباسم، چې د یو چا پور ادا کړم. صراف ته مې وویل، خو هغه د دې پر ځای چې ما ته لومړی د نوري پروسې د سرته رسولو لپاره پارچې او کاغذونه راکړي، لومړی ووتلو او پیسې یې راوړی. د پیسو تقریباً ۷ بنډله پنځه سویز لوتونه یې راوړل او له ماشین نه یې تیرول، چې یو بنډل یې لږ پرسیدلی او نامنظم شانته ښکاریده او له ماشینه سم نه تیریده. بیا یې له دې سره لږه تندې تروش کړ او په غوسه یې له خانه سره وویل: «ای چه پیسه ست» او پیسې یې په لاس وشمېرلې. د پیسو د شمېرولو پر مهال یې نور پېرودنکي ښی او کینې عرفې ته لیږل، چې د صراف چلند لږ شکمن کړم.

د پارچې تر را کړې وروسته زه هم ولاړم او د لاسلیک شوېو کاغذونو تر څنگ مې د لاسلیک د پخلي چارې او د تذکرې فوتوکاپي اخیستل او نوري چارې ترسره کړې او بېرته هماغه کړکۍ ته ورغلم، چې تر شا یې د څارني کامري هم لگیدلي وې.

بې له دې چې پیسې بیا د شمېرلو ماشین څخه تېرې کړي، بندولونه یې راته کېښودل. زما سره شک و، چې د چارو د خلاصولو پر مهال ښايي صراف له بندولو څخه یې پیسې بیرته اخیستي وي یا یې بندولو ته بدل کړي وي، نو ځکه مې

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

هر يو بندل له سره وشمېرلو، د شکاستيب شويو لوتونو شمېرې مي هم وکتلي چې نمبربدله نه وي، خو لوتونه ظاهراً سم او بندلونه پوره وو.

د بانک د ودانۍ له وتلو څخه وروسته مي زړه و چې ځان ته شخصي تکسي موټر ونيسم، خو سرک کي د موټرو او خلکو گڼه گوڼه دومره زياته وه، چې غوره مي ويله پلي ځان د شهزاده تر سرای پورې ورسوم. په تلو تلو کي به مي کله نا کله شا ته هم مخ اړولو، چې څوک خو به مي تعقيبوي نه؟!

شهزاده سرای ته ورسيدم، غوښتل مي ډالر را ونيسم، ځکه پور مي په ډالرو کړی و. د خپل سيمه وال امين جان خوستي صرافي ته ورغلم، کله يي چې پيسي له ماشين نه تيرولي نو يو پنځه سويز لوټ ماشين تير نکړ. ما ته يي وويل، چې دا يو لوټ خو جعلي دی، ما ورته وويل چې همدا اوس مي له کابل بانک نه پيسي راوړي! دوی را ته وويل، چې دا څه نوي خبره نده خو لوټ پخپله په لاس کي وگوره لږ سپک دی. د هغه لوټ پر ځای مي بل له خپلي بټوي نه ورکړ، کور ته چې راغلم لوټ مي ښه وکتلو، ډېر په مهارت جوړ شوی و، بازار کي ما چلولی شو، خو له ځانه سره مي وويل چې نه! زه به دا کار نه کوم، بايد د دي لوی خيانت اصلي سرچينه پيدا شي، يقيناً زه يوازینی کس به نه يم او دا لړۍ که قطع نشي ملي اقتصاد ته لوی گوزار دی.

په همدې سوچونو کي وم، چې څه وکړم او له کومه ځايه يي پيل کړم؟ د نوي کابل بانک منجرانو ته ورشم؟ آيا دوی به زما سره همکاري وکړي، که دوی خپله هم په کي ښکېل وي، نو ما ته به نورو ستونزي جوړي کړي؟! دوه دري ورځي مي په همدې هکله سوچ کولو، ځينو ملگرو ته به مي دا کيسه وکړه، دوی به را ته ويل څه مه پسي گرځه دا افغانستان دی. خو زما زړه نه تسکين کيده.

څو ورځي وروسته مي وپټېله، چې د افغانستان بانک ته ورشم، ځکه مرکزي بانک دی او د ټولو بانکونو د کنترول او نظارت چاري په دوی پورې اړوندې دي. را ياد شوه، چې هلته مي يو دوست شته، هغه مي راپيدا کړ، جعلي لوټ مي هم وربنکاره کړ او غوښتنه مي ترې وکړه، چې د بانک له رييس سره را ته د ليدني زمينه برابره کړي، خو رييس او لومړی مرستيال په دفترونو کي نه وو ويل يي په سفر تللي، بالاخره دوهم مرستيال ته ورغلو، چې ښه روغېر او ښه وضعيت يي را سره وکړ. ما هم ټوله کيسه ورته تيره کړه او دا مي هم ورته وويل، چې زما د معلوماتو له مخي ستاسو د کمرو لخوا اخستل شوي وډيو تر شپږو مياشتو پورې ساتل کيږي او تر هغې وروسته بيا آرشيف کيږي، چې دوی يي هم پخلی وکړ. بيا مي وړانديز ورته وکړ، چې د بانک نه په اخيستل شوي رسيد کي دقيقاً ساعت او دقيقې ليکل شوي او د عرفي شمېره مي هم ورته وښودله او پر دي مي ټينگار وکړ، چې صراف د طرز العمل خلاف چار تر سره کړي، ځکه پيرونکو ته چې کله پيسي ورکول کيږي بايد د دوی د سترگو په وړاندې پيسي له ماشينه تېرې کړي. زما وړانديز دا و، چې که په ناڅاپي توگه د همدې مرکزي برانچ ټوله ودانۍ وپلټل شي، چې څومره نورې جعلي پيسي هلته موجودې دي؟!

مرستيال له ما نه ډېره مننه وکړه او د بانکي رسيد او جعلي پيسو نه يي عکس واخيست او زياته يي کړه، چې د نوي کابل بانک له رييس سره زه په وايبر باندې دغه عکسونه شريکوم او د موضوع پلټنه کوم او په يوه اوونۍ کي به تاسو ته هم مالوت درکړم! زه هم ډېر خوشاله شوم، د دوی کارت مي ترې واخيست او ترې رخصت شوم. زه په دي هم ډېر خوشاله وم، چې خپل مسوليت مي ادا کړی و.

زه د يو ښه خبر او اجراتو په تمه وم، خو يوه اوونۍ، دوه اوونۍ او بله اوونۍ يوه په بله پسي تيريدلې، خو هيچا هم زنگ را ته ونکړ. فکر مي وکړ، چې کيدی شي کار به شوی وي خو زما تيلفون به مصروف يا سايلنټ و او دوی به زنگ کړی وي. بيا مي په خپله دوهم مرستيال ته زنگ وکړ او هغه خبره مي ورياده کړه. د ده ځواب دا و: «مه برابريشان گفتم ولی آنها قبول نکردن!». د دي ځواب په اوريدو سره هک حيران شوم، نو ما ورته وويل، چې دا خو طبيعي ده، چې غل خو خپله غلا نه مني خو تاسو بايد پلټني کړي وای. خو د ده ځواب بيا هم منفي و! بالاخره مي ورته وويل که تاسو اقدامات ونکړئ، نو زه به خبره تر رسنيو ورسوم. بيا هم ډېره غير منطقي ځواب: «هر چه ميکنی دلت!». اوس خو تر هغه جعلي پنځه سويز، د دغه بي مسوليتيه مسوول کس ځواب ډېر خوابدی کړی وم. دلته نو دوه خبرې وي، يا دغه شخص دومره بي کفايته دی، چې حتی موضوع په اهميت نه پوهيږي او يا هم د همدې کړۍ شريک دی.

څو ورځي متواتر، هر ځای کي به چې له نږدې ملگرو سره مخ کيدم دا کيسه به مي ورته تيروله، چې دوی محتاط اوسي. خو يوه ورځ په پغمان کي يوه ملگري کړه ميلمه وم، چې هلته مي هم دا کيسه تيره کړه، د ملگري مېرمن مي چې د يوه ښوونځي مديره ده راته وويل، چې د دوی په ښوونځي کي يي يوي ښوونکي ته د معاش په پيسو کي درې نيم زره افغانۍ جعلي ورکړي وي، چې بيا هغه بانک ته ورغله چې زما نيمايي معاش چې تاسي جعلي راکړئ، نو زه څه وخورم؟ بيا هلته د بانک مدير ورته ويلي و، «خير است بربابت تبديل ميکنيم» او پيسي يي ورته بدلې کړي، چې دا خپله يو ښه ثبوت دی، چې ولي يي جعلي پيسي ورته بدلولي؟!

يوه موده وروسته مي د خپلوانو سره په يوه ميله کي برخه درلوده، چې راز راز خلک موجود وو ما د پيسو دا جريان بيا تير کړ. زموږ يو خپل چې سوداگر دی ويل يي، هره پنجشنبه چې له دکاندارانو د اوگرابي پيسي راټولي کړم، خامخا دوه درې جعلي لوتونه په بندولو کي را ووځي، څرنگه چې د ټولولو پر مهال زما سره د پيسو چک کولو

ماشين نه وي، نو ما ته معلومات نه وي، چې له چا نه مي اخيستی او زه يې هم بيا نورو ته ورکوم، نو دا جعلی پیسې په دوران کې دي. یو بل صراف ما ته دا مثل تیر کړ: چې په یوه گل نه پسرلی کیري! ما ورته په ځواب کې دا وجیزه وویل:

«څوک چې مبارزه کوي کیدی شي و یې گټي کیدی شي و یې بايلي، خو څوک یې چې نه کوي له اوله یې بايلی!»

نور نو قضاوت گرانو لوستونکو ته پرېږدم؛ کابل بانک د ملیاردونو پیسو یو بانک و، چې یو ځل خو یوې بلي کړی بې اعتباره او په گوندې کړی و، چې په سختی یې بیرته په پښو ودرولو. ولسمشر ته دې خدای اوږد عمر ورکړي، خو که په رښتیا هم زر کلن شي او هر څومره بڼې برنامې هم ولري، خو چې د دغې مافیا مخه و نه نیول شي، هره څه به عبث وي؛ لکه په گدام کې چې مورک وي، له یوې خوا به غله راځي او له بلي خوا به یوازې مورک ډیریري او چاغیري! که هر څومره هم مرکزي بانک بازار ته د افغانیو د ارزښت ساتلو په موخه ډالر لیلام ته وړاندې کړي، بیا به هم افغانی ثبات و نه مومي، تر څو زموږ د اقتصاد له سټي څخه دا چنجي و نه ایستل شي!!!

نوبت: جعلی پنځه سویز به زما سره د یادگار په توگه وي، ډېر ښه یې جوړ کړی چې دا به کوم هیواد کې جوړ شوی وي؟